



Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

3. de Forma S. Eucharistiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

13 Sacerdos censetur habere intentionem consecrandi, quæ sit Ecclesiasticae consuetudini conformis: vnde et si existimet quinq; tantum hostias adesse cum sint sex, omnes consecrat, quia speculatorum ille error, quo existimantur esse pauciores nihil obstat practicæ intentioni consecrandi omnes presentes.

14 Si quis inscio seu non aduertente sacerdote formulas in altari ponat, non consecrabuntur cum non actualis, nec virtualis intentio adsit.

15 Totum quod in calice per modum continuæ consecrat. Nam hæc videtur esse communis & optima intentio Ecclesiæ consecrandi omnem liquorum consecrabilem, qui per modum vnius continui in calice continetur. Vnde verisimile est, eas guttas vini non consecrari, quæ intra calicem sive in interiori calicis superficie à reliquo vino separatae herentur.

16 Quod si sacerdos aliam propriam intentionem habeat v.c. consecrandi omne vinum, adeoq; guttas etiam separatas, quæ intra calicem continentur: aut illa secum statuat: si contingat, me tempore oblationis non recordari formarum appositorum pro communione populi, vel si contingat tempore consecrationis me non recordari oblato. Út tunc nolo ea consecrare, fiet quidem sicuti intendit, sed videtur peccare, eo quod intentio talis conformis non sit communis intentioni, ac praxi Ecclesiæ.

C A P. III.

De forma S. Eucharistie.

1 Forma substantialis verborum, quibus Christi corpus conficitur hæc est Hoc est corpus meum, & quibus calix consecratur: Hic est sanguis meus.

Prob.

rob. ex factō Christi apud Euangelistas & S. Paulum i. Cor. 11, Hoc est corpus; Non, est forma: Ille est Corpus Christi, Non, est accidens.

Virtute verborum per Omnipotentiam Dei substantialis fit conuersio panis in corpus Christi, & viuin sanguinem.

NB. Sensus horum verborum: Hoc est corpus meum, est contentum sub his accidentibus siue speciebus, Est; Corpus meū, quod verificatur, cum primum verba finita sunt. Et hæc quatuor vocabula sunt deessentia transsubstantiationis, reliqua tamen recipiunt ex necessitate præcepti adiunguntur.

NB. Sensus horum verborum. Hic est calix sanguinis mei, &c. Hic est sanguis meus contentus in calice.

NB. Reliqua verba: Novi Testamenti, &c. litteradessentiam formæ non pertineant, tamen sine gravi peccato omitti non possunt, cum à Christo ipso dicta esse partim ex scriptura, partim ex traditione habeatur.

Omnia verba Canonis incipiendo à Qui pridie usque ad Vnde & memores, dicuntur à sacerdote recitatione & historice saltem verba: Hoc est corpus meum: Hic est sanguis meus dicuntur nō tantum ieiunium, sed etiam formaliter, significatiuè & assertiuè; induendo enim Sacerdos personam Christi, ipse metuere & dicit, quod ille in commemorationem suam, ac representationem sacerdotes facere præcepit. Nam nisi sacerdos in commemorationem Christi verba consecrationis formaliter, & significatiuè proferret, affirmando & asserendo hoc quod in manibus tenet esse corpus Christi, tunc verborum virtute non fieret consecratio siue conuersio, quia

Rer. 2. Verba

verba sacramentorum non efficiunt, nisi quod significant. Confirmatur. In forma sacramenti necessario significari debet actio Ministri, id autem non fieret, nisi sacerdos tanquam Christi personam representans significaret, per hanc ministerialem verborum consecratoriam formam conuerti panem in corpus Christi, & vinum in sanguinem.

C A P. I V.

*De subiecto, seu Personis suscipientibus
huius sacramenti.*

Tres sunt manducationes seu modi sumendi S. Eucharistiam. Primus est manducatio sacramentalis, tamen sine effectu, qui sumendi modus locum habet in peccatoribus iuxta Apost. 1. Cor. ii. *Iudicium sibi manducat.* Secundus modus est manducatio merè spiritualis, solum per desiderium communicandi. Tertius est manducatio spiritualis & sacramentalis simul.

NB. Quod si quis ex inuincibili ignorantia aliquis peccati mortalis communicet: Apud est hoc sacramentum etiam hominem iustificare, alias per se solum ad augmentum gratiæ conferendum institutum pro iustis.

2 Olim etiam infantibus Eucharistia dabatur, nunc tamen dari non solet ante sufficientem rationis discretionem. Nam licet S. Eucharistiæ parvulis collatum gratiam augeat, tamen ipsis non est necessarium, nec propriè pro iis institutum: Habet enim rationem spiritualis alimonie restaurantis vires animæ, quæ tum per internum concupiscentiæ fomitem, tum per externas spiritualium hostium insidias debilitantur. Hæc autem ratio necessitatis locum non